

ÖRENCİK KÖYÜ DELİKANLI ÖRGÜTÜ

Ali Rıza BALAMAN*

1966 yılında köy araştırmam nedeni ile tanıdığım Örencik köyünü¹ her vesile ile ziyaret ederim. Bu kez, Kurban Bayramından bir gün önce, "Örencik Köyü Delikanlı Örgütü"nü ayrıntılı olarak izlemek amacı ile köye gittim. Üç gün köyde kaldım. Katılarak gözlem tekniğiyle edindiğim bilgi ve izlenimlerimi kayıt ettim. Karşılıklı görüşme (mülakat) ile bende kuşkulu kalan konuların açıklık kazanmasına çalıştım.

Örgütün Tarihçesi

Anadolunun türlü yörelerinde, toplumda belirli bir görevi yerine getirme amacı ile kurulmuş birçok kurumlara rastlarız. Örneğin, araştırmamıza konu olan Örencik köyü "Delikanlı Örgütü" bu kurumlardan biridir.

Örgüt, köyün ilk kurucuları olan Çavcıoğullar, Dazıroğullar ve Coduroğullar tarafından, Osmanlı idaresi devrinde, köyü eşkiya saldırısından korumak amacı ile kurulmuş ve bir baş'a (lidere) bağlanmış. Tümünü köy gençlerinin oluşturduğu bu kuruluşa "Köy Delikanlı Teşkilatı", liderine de "Delikanlı Baş" denilmiş.² O günden bugüne değin, "Köy Delikanlı Örgütü" geleneksel bir kurum olarak bu köyde yaşamaktadır. Örencik'te rastladığımız bu kuruma komşu köylerde, tüm Ankara merkez ve Kızılcahamam köylerinde de rastlamaktayız. Bir zamanlar, -Ankara'nın başkent oluşu sıraları- Ankara Seğmenler Örgütü'ne Örencik Köyü Delikanlı Örgütünden seğmen

* Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Antropoloji Öğretim Görevlisi.

1 Örencik, Ankara'ya 48 km uzakta, Kızılcahamam (Halkavun) bacağına bağlı, Kızılcahamam dağ köyleri komşusu, 470 nüfuslu bir köydür. Fazla bilgi için bakınız. A. R. Balaman, "Örencik'te Kültür Değişimleri", Antropoloji Dergisi Sayı IV, 1969, Ankara.

2 Mehmet Tuğrul, "Örencik Köyünde Delikanlı Teşkilatı" ölkü mecmuası, 1945.

giysili özel üyelerin de gönderildiği yaşlı haberciler grubu³ tarafından hikaye edilmektedir. Böylece, örgütün bir yanı ile de Ankara Seğmenler Örgütü'ne bağlı olduğunu öğrenmiş oluyoruz.

Üyelik Koşulları

Köy Delikanlı Örgütü'ne üye olmak zorunlu değildir. Üyelik koşulları çok katı olmamakla beraber bazı kurallara bağlıdır. Örnekler:

- a- Delikanlı olmak (evli olmak bir sakınca değildir),
- b- Hırsızlık, ahlaksızlık, ırz ve namus düşmanlığı yapmamış olmak,
- c- Delikanlı Baş'ının uygun göreceği salmaya razı olup, itirazsız hissesine düşecek olanı ödemeği kabul etmek.

Belirli bir çağa gelen erkek çocuk, kendisini delikanlı grubu içerisinde bulduğunda, kendiliğinden "Köy Delikanlı Örgütü" üyeliğine de aday olmaktadır. Aday, ilke delikanlı baş'ına bundan böyle kendisinin de örgüt üyeliğine katılacağını bildirir. Ve "cezama razıyım" diyerek peşinen örgüt'ün kurallarına uyacağını bildirir. Delikanlı Baş'ının olumlu cevabı sonunda aday, kendisini bu örgütün üyesi sayar.

Örgüt üyeliğine girmek belirli koşulları gerektirdiği gibi, üyelikten çıkmak da belirli kurallara bağlıdır.

a- Delikanlı Örgütüne girecek çağda oğlu olan baba, oğlunu bir-ikikez örgüt toplantılarında, toplantı odasının kapı eşliğinde veya yakınında görmesi ile kendisini bu toplantılardan uzak tutar ve birgün de; hissesine düşen salma (üyelik aidatı) yı ödemeyeceğini söyleyerek, örgüt üyeliğinden ayrılacağını anırtır (imaeder). Bu tür üyelikten çekilmiş olanlar, önce yönetici grubunda bulunmuş iseler, önemli dernek (eğlence toplantıları) lerde özel posta ile davet edilirler. Belirli özürü olmayanlar bu davete uymak zorundadırlar. Dernekte statü sahibi bir konuk varsa, ona saygı göstermiş olmak için derneğin o akşamki yönetimi en yaşlı eski yöneticiye teklif edilir. O, bunu ya kabul eder, ya da daha genç eski bir Baş'ın veya mevcut Delikanlı Baş'ının yönetmesini ister.

³ Adil Daxer, yaş (76), Mehmet Güllüoğlu, yaş (57).

b- Üyelikten ceza yoluyla çıkarılma da vardır. Örneğin, kocası askerde bir geline kötü gözle bakan veya sataşan, hırsızlık, yolsuzluk yapan ve her türlü yüz kızartıcı hareketlerde bulunanların önce, uslandırılma yolu sınanır, kınanır, suçun derecesine göre gerekirse dövülür. Netice alınmazsa, üyelikten çıkarılarak baskı yapılır. Ve köyü terkettirme yolu tutulur.

c- Özellikle son 20 yıl içerisinde meydana gelen köyden kopmalarla (göçler) doğal olarak üyelikten ayrılmalar vardır. Delikanlı Örgütü yeni yöneticileri bu durumdan çok yakınmakta, bu kurumun giderek zayıfladığını söylemektedirler.

Bir başkan ve iki yardımcısından kurulu olan yönetici grup, parmak kaldırılarak yapılan açık oylama ve açık tasnif sonunda üyeler arasından seçilir. Yolsuzluğu görülen yönetici grup, seçime davet edilerek, seçim yenilenir. Yeni delikanlı başı, aday gösterilir ve güven oyu istenir. Delikanlı başı, beraber çalışacağı iki yardımcısını kendisi seçer. Başkan, istediğinde yardımcılarını değiştirebilir. 16 yıl, sürekli olarak başkanlık yapan vardır.

Gelirler: a- Eskiden (1940 larda) Delikanlı Örgütüne bağlı üyelerden ekonomik güçlerine göre-her yıl salma yapılır, para toplanırdı. Örneğin, 1940 da baş salma 50 kuruştur. Salmaya katılacak ekonomik yeteneği olmayanlardan para alınmaz ama, onun yerine fazla angarya işler yükletilirdi. Bu durumda olanlar ancak yöneticiler tarafından bilinir, salmaya katılmadıkları hiçbir türde açıklanmazdı. Son 20 yıldan beri salma işi, sürekli yürütülememekte, yakın geçmiş yıllarda da yıllık ödenti uygulanmamaktadır.

b- Örgütün bugün için başlıca geliri, Örencik'den yabana gidecek olan gelin adayı kızın kayınbabası taraflarından alınan "zırtapoz"⁴ parasıdır. Yabana verilecek kızın sözü kesilir, şerbeti içilir içil-

4 1924 yılında, Delikanlı Baş Osman Çavuş zamanında Karacakaya köyünden Emin Ağa, kendisinden istenen parayı çok bulur, vermeden de kızı alamayacağını bildiğinden parayı verir ama Ankara'daki kadıya da şikayette bulunur. Örencik köyü delikanlı örgütü yöneticileri: kadıya durumu bütün açıklığı ile anlatarak bunun bir töre olduğunu ve almak zorunda bulduklarını, aksi halde köyde yaşayacak yüzlerinin kalmayacağını, tüm köybüler tarafından kınanacaklarını, söylerler. Kadı, delikanlılara hak verir, davayı düşürür ama, kararı yazardırken bu alınan paraya da bir ad koymak ihtiyacı duyar, önce düşünür, sonra "zırtapoz" (delişmenlik, kabına uğmazlık) parası diye yazdırır katibine. O günden buyana bu yörelerde alınan bu tür paralara "zırtapoz" parası denilince.

mez köy delikanlı örgütü başı, dünürcü başını - müstakbel damat, damat babası veya yakın bir büyüğü-dışarıya çağırır, "uğurlu-kademli olsun, Ağa" der. Ve kendilerini görmesini ister. Eğer bu kişi varlıklı biri ise, hiç söz etmeden çıkarır, 1000 lira verir, değilse pazarlık başlar. Enaz 400, ençok 1000 lira arasında anlaşma olur. Pazarlık etmeden zırtapoz parasını veren düğün sahibi itibar görür, sayılır ve eksiksiz hizmeti yerine getirilir.

c- Gerektiği anda hemen yapılan salmalarla da gelir sağlanır. Örneğin, yapılması düşünülen bir fefene veya dernek için gerekli paralar toplanır ve harcanır.

Giderler: Eskiden, fefene ve dernek harcamaları yanında bağbozumu, harmansonu, hidrellez vb. gibi kır eğlencelerini de içine alan faaliyetler için de harcamalar yapılırdı. Son yıllarda bağ bozumu törenlerinin hiç yapılmaması (zamanla bağcılığın, yerini daha kârlı olan bostan ekimine bırakması nedeniyle), hidrellez ve benzeri gibi kır eğlencelerinin de ihmal edilmesi sonucu olarak örgüt giderleri: a- Fefene, b- Dernekler⁵ için harcanır oldu.

Delikanlı Örgütünün Görevleri

Örgütlerine gelir için yabandan Örencikli kızı alacak olan oğlan evinden aldıkları "zırtapoz" parası karşılığı, parayı verenlere karşı köy delikanlı örgütünün bazı sorumlulukları vardır. Örneğin düğünde (çoğukez düğünler, harmansonu, güzün yapılır) Örencik'e gelen yaban köyün oğlan evi sahipleri, onların konukları ve o köyün delikanlı örgütü üyeleri, köyün delikanlı örgütü üyeleri tarafından karşılanır, mevcut odalara pay edilir. Düğün süresince (genellikle bir hafta devam eder. Pazartesi başlar, hafta sonu pazar günü sona erer) bu konukların yeme, içme, eğlenme gibi her türlü hizmetleri delikanlılar tarafından karşılanır. Onlara karşı hiç özür yapmamağa çok dikkat edilir.

Dernek, fefene ve benzeri toplantıların nasıl yapılacağı, hangi kümenin hangi konuklarla ilgileneceği, yabandan gelin getirilecek ise orataya hangi kümenin gideceği, bayramlarda ulaşıklıkların (nışanlı)

⁵ Dernek sözcüğü burada bir kurum anlamına (Verem Savaş Derneği) değil, bir tür eğlence organizasyonu anlamına geliyor; "düğün dernek gibi".

el öpme törenleri sırasında kimlerin hangi kümelerde bulunacağı delikanlı başı tarafından belli edilir ve düzenlenir.

Örgüt, kendisini, yerine getireceği bu görevlerinden ötürü topluma kabul ettirmiş durumdadır. Örgüt, yaşam devamlılığını sağlaması bakımından görevine büyük bir ciddiyetle sarılır, taviz vermez. 1930'larda, Delikanlı Başı Hidayet Atalay zamanında, komşu Yassıören'e kız verilirken istenen "zırtapoz" parası pazarlığında bir anlaşamazlık olmuş, Delikanlı Başına hakaret edilmiş. Düğün sırasında büyük kavga çıkmış, davul kasnakları davulcuların boynuna geçirilmiş, zurnacının zurnası kırılmış, Yassıören köy delikanlı üyeleri köy dışına kadar kovalanmış. Sonra, Delikanlı Başının yalvarılarak gönlü alınmış, özür dilenmiş.

Ferfene: Özellikle uzun kış geceleri yapılan bir eğlenti toplantısıdır. Günü önceden tesbit edilmez. Üyelerden biri: "Bugün bir ferfene yapalım" der. Diğerleri de karar verirlerse bu istek Delikanlı Başına duyurulur. Birlikte akşam ne yapılabileceği kararlaştırılır. Örgütün hazır parası varsa o paradan, yoksa ferfene'ye katılacak üyelere salma yapılır, ivedi toplanan para ile çeşitli yemekler, tatlılar yaptırılır, pişmaniye çevrilir. Ortak köy odasında veya kısmen köy dışında olan bir evde-gürültüleri ile çevreyi rahatsız etmemek için-toplanılır, yenilir, içilir ve bazı köy oyunları (folklor dansı değil) çıkarılır, geç vakitlere kadar oturulur.

Dernekler: Çoğukez bayramlarda ve düğünlerde düzenlenir. Ramazan ve Kurban Bayramlarına köy içindeki ve yabandaki erkek ulaşıklıklar, bayramın birinci günü akşam, önceden hazırlanan kümeleriyle birlikte, akşam namazından sonra kız babasının ve annesinin elini öpmeğe giderler. Bu gidiş mutlaka sesli olur. Oğlan evinden ayrılırken ve kız evine yaklaşırken tabanca sesleri çoğalır. (Köyde tabancası olmayan delikanlı yoktur. Her delikanlı, bu ve benzeri şenliklerde bir kutu mermi yakmak zorundadır.)⁶ Eve küme halinde girildiğinde kız annesinin ve babasının eli öpülür. Bir tepsi içerisinde ulaşık kızın oğlan kardeşi ile yolladığı işlemeli mendil, ulaşık oğlan tarafından alınır ve yerine bir saat, taşlı bir yüzük veya bir altın bilezik bırakılır. Armağan değiş-tokuşu bittikten sonra yemekler yenir ve eğlenmeğe baş-

⁶ Karadeniz yerli yapısı "Berata" türü bir tabanca 500 lira, bir kutu kaçak mermi (25 adet) 50-80 lira arasında satılmaktadır.

lanılır. Bir saz eşliğinde veya pikap'da Ankara oyun havaları çalınarak iki genç karşılıklı oynarlar. Oyunun ve çevrenin itileriyle duyulan gençler, tabancalarından mermileri boşaltarak rahatlarlar. Tabancalarını çoğukez tavana tutarlar. Bu alışkanlık toprak damlar zamanından kalmadır. Çatısı toprak dam yerine, kiremitli olan ev sahipleri, tavana ateş edilmemesini rica eder (kiremitler kırılmasın, kışın tamiri güç olur diye) ama, yine de gençlerin bu arzuları engellenemez. Bazen dernek burada biter. Bazen de evden lüks lâmbaları ile yine tabanca gürültüleri içinde ayrılan delikanlılar, belli zaman aralarıyla ortak köy odalarında toplanırlar. Aynı tür eğlenceler, geç vakitlere kadar devam eder.

Derneklerin daha büyükleri düğün zamanlarında düzenlenir. Eğer örgütün parası yeterince varsa, veya salma salıp yeteri kadar parayı sağladılarsa, Ankara'dan saz takımı ve kadın da getirtirler. Tüm delikanlı örgütü üyeleri ve konuklar ortak köy odasında toplanırlar. Derneği Delikanlı Baş yönetir. Derneğe falancalar davet edilecek, (özel posta ile) içki daha fazla içilmeyecek, falanca dışarı çıkarılacak, falanca derneğe sokulmayacak, kapı kapanacak veya açılacak, tabanca tavana veya pencereden havaya atılacak, sazcular dinlenecek, kadın oyuna devam edecek, vb. gibi emirleri Delikanlı Baş verir. Onun emirlerine kesin olarak uyulmak zorunluğu vardır. Delikanlılar kadına eşlik ederek karşılıklı oynarlar. Oyuncu kadın kadar güzel kıvrırmak, iyi oynayabilmek delikanlıya onur sağlar. Oyuncu kadın, kendisine eşlik edecek olan delikanlıyı kendisi seçer. Bu arada tabanca sesleri hiç durmaz. Ayrıca, delikanlılar birbirlerini teşvik ederler: "Sen üç mermi at, ben dört tane atacağım" diye. İçki devam eder. Çay bardaklarına konulan rakılar, tepsi içerisinde sakiler tarafından konuklara dağıtılır. Rakıyı dağıtan sakiyi, elinde dilimlenmiş kavun veya çerez (kuru yemiş) dolu tepsi ile hizmet eden ikinci bir delikanlı izler. Her ikisi de bu işi gönüllü olarak ve sazın ritmine uyarak yaparlar. Konuklar sunulanları kabul etmek zorundadırlar. Rakılar, örgüt tarafından şehirden sağlanır. İlk birkaç şişeyi Delikanlı Baş, örgütün ikramı olarak dağıtır. Arkadan konuklar ısmarlamağa başlarlar. Rakı ısmarlayacak konuk, sakiyi yanına çağırır ve kulağına ısmarlayacağı şişenin sayısını ve adını (lâkabı ile birlikte) söyler. Örneğin, saki eline aldığı iki şişeyi havaya kaldırır: "Yavalı Yılmaz Ağa'dan Cabaaa..."

diye bağırarak ortada bir tur atar, sonra onları doldurur dağıtır. Delikanlı örgütü, kendi hesabına rakı harcamasında oldukça dikkatli (ekonomik) davranır. Eğer, ismarlayacak kimse kalmadı ise, özel posta ile köyde sayılı kişilere haber salar. Bu davete uyma zorunluğu vardır. Özüründen ötürü gelemiyenler, ismarlayacağı rakı şişesinin sayısını söyler ve parasını salar. Davete katılan kişi, kapıdan girerken saki'ye söyler ve kendisine gösterilen baş köşeye geçer, oturur. Orta yaşın üstündeki bu gibi eski delikanlı üyelerinin, gençlik sınaması yapar-casına cakalı-cakalı oyuncu kadınla birlikte uzun süre oynadığı da görülür. "Delikanlılar odaya kadın getirtmişler" sözü köyün içine yayıldığında pek çok eski üye, evinde kendisini davete çağırarak olan özel postayı-rakı ismarlama harcamasına rağmen- bekler. Bu tür toplantılara katılmak, katılanları gururlandırır. Zaten, özel posta ile davet edilenler de oldukça seçkin -o toplumun değer ölçülerine göre- kişilerdir.

Konuklar, istedikleri zaman toplantıyı terkedebilirler. Özellikle yaşlılar, fazla kalırlarsa delikanlılar sıkılırlar düşüncesi ile odadan erken çıkmak isterler. Bunlar arasında iyi oyunuyla belenmiş kişiler varsa, yaş ne olursa olsun, zorla oynatılır. Rakıya sigara dumanı eşlik etsin düşüncesi ile kapı ve pencerenin kısa bir zaman da olsa açılmasına izin verilmez. Kapıdan giren veya çıkanlar sür'atli hareket etmek zorundadırlar.

Eğlence süresince nara atılır. En çok tekrarlanan: "Yaşa muhabbet yaşaaa..." tekerlemeleridir. Dernek yöneticisi, oyuncu kadının ve saz'ın gitmesine izin verdikten sonra veya kadınsız bir dernek ise, oyuna ara vermek düşüncesi ile saz ya da pikap susturulur. Bu kez de delikanlılar kendi aralarında "oyun çıkarırlar." Bunlar; ince, zeki-ce hazırlanmış, bir anlam taşıyan oyunlar yerine; seks'e vurgulu, can yakıcı ve kaba mı kaba hareketlerle yapılan bir takım gösterilerdir. Can yakma hadisesi korkunç bir işkence şeklinde dönüşmesine rağmen, buna katılmak oyunun kuralları gereğidir. Örneğin, iri-kıym bir delikanlı kapıdan girer, delikanlı başına yaklaşır ve "muhtar, senin köyüne cami gerekmiş, ben cami ustasıyım, istersen yapayım" der. Muhtar rolündeki delikanlı başı da: "He ya... iyi bildin! Ben de bir usta arıyordum." der. Bunun üzerine usta rolündeki delikanlı, oda-da hazır olanlar arasında 4-5 kişiyi seçer. (Seçilenler oyuna katılmak zorundadır. Bu, bazen "yaban"dan bir konuk da olabilir.) Temel taşı

olacaklar diye seçilen bu beş delikanlıyı taş yontma numaralarıyla iyice döver. Bazen, usta, elindeki sopayı o kadar hızlı indirir ki, seyirci sopayı sırtında hisseder. Kafası yerde dizinin üstünde yatmakta olan bir taşın gerisini, cami çeşmesine oluk açacağım diye kalemle (keski: taş yontmada kullanılan ucu keskin demir araç), burgu ile çok çirkin görünen hayvanların seks ilişkilerine benzer hareketlerle oymağa başlar. Delikanlılar kahkadan kırılırlar: "Amma da dayandı ha ..." sözleri tekrarlanır, durur. Buna çok yakın başka tür oyunlar da çıkarılır. Gece yarısından sonra dernek dağılır.

Köyümüzde yetişkin kızlar da dernek yaparlar. Onların örgütlenmiş grupları yok ama, istediklerinde enaz 5-10 kişi bir araya gelebilirler. Yeni gelin, kayınbabasından bir hizmet karşılığı (aptas aldırma, çayını pişirip eline verme, paltosunu tutma vb.) sağladığı on lirayı, başka bir genç kızın babasından veya ağabeyinden aldığı beş lirayı birleştirir, bazı arkadaşlarına haber salarlar. Köy bakkalından kuru yemiş (çerez), leblebi şeker vb. şeyler alıp, bir odada toplanırlar. Kendileri çalar, söyler, kendileri oynarlar, yer, içer, bazen de kapıyı, güreş tutar, dağılırlar.

Sonuç

Araştırmamıza konu olan "Örencik Köyü Delikanlı Örgütü"nü; ilk kez köyü, çevrede yaşayan eşkiya baskısından korumak görevini yüklenmek amacı ile silahlanmış, "Delikanlı Başı" na bağlanarak kurulmuş bir kurum olarak tanıdık. Zamanla eşkiya korkusu kalmadığı, silâhlanmağa gerek de olmadığı halde kurumumuzun hâlâ günümüze değin geleneksel bir kurum niteliğinde yaşamını sürdürdüğünü görmekteyiz. Demek oluyor ki; sosyal bünye içerisinde bir ihtiyaca cevap olarak kurulan, belirli görevler yüklenen kurumlar; ihtiyacı duyulan şey ortadan kalktığı ve görevini (fonksiyonunu) bitirdiği halde kendilerini dağıtmıyorlar. Aynı kurum, bünyesinde veya amacında bazı değişiklikler yaparak yaşamına devam ediyor. Ne var ki, yeni amaçlar; güçlü ihtiyaçlara cevap veren eylemler olma yerine, kurumu devam ettirmek istemesine manevî türden (zırtapoz parası alma, ferfene, dernek düzenleme vb.) eylemlere dönüşmektedir.

Köyün özellikle son on yıl içerisinde para ekonomisine geçmesi (Ankara-İstanbul Şoşesinin çok yakından geçmesi başlıca neden sayı-

labilir) sonucu, köyde üretim türünde ve sosyal yapıda açık farklı aşamalar olmuştur. Geleneksel tarım türünden, endüstri tarım türüne geçiş ile, örneğin; tarlasının yarısını her yıl boş bırakarak (nadas) sabanla buğday, arpa, yulaf vb. ekimi yerine; kavun-karpuz, mercimek, fasulye, patates, elma vb. gibi para ile kolayca değiştirilecek ürünler yetiştirmeğe başlanması köyün sakinlerini, bir aylık yoğun çalışma yerine daha uzun süre çalışmaya zorlamaktadır. Bu nedenle delikanlı örgütü üyeleri; bağbozumu, harmansonu, hidrellez derneklerini yapamadıkları gibi, eskiden sık-sık olan fefene ve dernekleri de yapacak zaman bulamamaktadırlar. Eskiden köyünden dışarı çıkmayan (askerlik hariç) delikanlılar yerine, şimdi ilkokul bitiren Örençikliler, okumaya devam veya işbulma amacı ile köyü terketmemektedirler. Delikanlı örgütü yeni başı Hamdi Peker: "Ağabeylerimiz ve babalarımız zamanında enaz 100 üyesi olan örgütümüz için şimdi 25 üye zor bulmaktayız" der. Bu durumda konumuz olan geleneksel örgüt, (köy kültürünün değiştiği ve şehirle bütünleştiği <entegre> oranda) zayıflamaktadır. Komşu Kızılcahamam dağ köylerinde ise, örgütün hâlâ eski gücünde devam ettiğini biliyoruz.

Örgütün bünyesinde ve amaçlarında yapılacak bir değişme ile örneğin, örgütün mevcut iş gücünü (potansiyelini) üretim faaliyetlerine kanalize ederek örgütün tekrar güçlenmesi ve daha uzun yaşaması olanağı sağlanabilir. "İsveç Köy Gençler Birliği" bir örnek olabilir kanısındayım. Nüfusunun çoğunu köylülerin teşkil ettiği 1935'lerin İsveç'inde; köylüleri kuramsal bilgi ve pratik tecrübelerle yükleyerek çağdaş uygarlık düzeyine getirme amacı ile "Köy Gençler Birliği" (J. M. F.) adı altında örgütler kurulmuş.⁷ Bunlar, merkeze bağlı kurumlar tarafından desteklenmiş, yaşaması için yardım ve teşvik (iti) görmüşler. Bu örgütün başlıca görevleri şunlardır:

- a- Tarım dergileri çıkarmak,
- b- Konferanslar düzenlemek,
- c- İnceleme gezileri düzenlemek,
- d- Tarım Okulları ve Ekonomi Birliğinin, eğitim uğraşlarına katılmak,

⁷ Svensson Sigurd, "İsveç'te Köylü Gençler Birliği" *Ülkü Dergisi* cilt 6, sayı 33 (Çev: Nusret Köymen)

- e- Merkez örgüt danışmanları ile sıkı ilişki kurmak,
- f- Üretim girişimlerini desteklemek amacı ile örgütler arası yarışmalar düzenlemek,
- g- Kooperatifler aracılığı ile belirli kalıplara (Standartlara) uygun yetiştirilen ürünleri tüketiciye zamanında yetiştirmek, vb. gibi.

Köyümüzdeki örgütün ve yöredeki diğer örgütlerin ise, resmî veya resmî olmayan hiç bir merkezi kuruma bağlı ve bağımlı durumları yoktur. Uğraşları da üretim uğraşlarının tamamen dışındadır.

Derneklerde çıkarılan oyunlarda gözlediğimiz, teknik ve bilgi yerine acı kuvvetin gövde gösterisi, geleneksel toplumumuzun doğa ile uğraşında hâlâ insan gücünün salt geçerliliğini kanıtlamaktadır bize. Aynı oyunda çok açık olarak seks'e vurgulu davranışlar da, bilinç altına itilmiş ve doyurulmamış bir seks itisinin dışa yansımaları gibi kabul edilebilir.